

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 121. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277621328/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

TREDJE KAPITEL

I det Erik Lange drejede om Hjørnet af Klitten, stand-
sede han — så blåt var Havet.

Han havde hele Natten våget hos den stumme Kone, for først nu ud mod Morgen at få hende forløst — og så, en Time efter at alt var vel overstanden at se hende dø af Blodstyrning . . .

Blindet af den usle Stues Halvmørke, svimmel af Lugten af Blod og Smuds, svedig og udmattet af Op-
hidselse og Skuffelse, var han tumlet over Tærsklen ud i den gryende Novembermorgen.

Og dog — som han gik dér mellem Stendigerne og så Skæret fra Solopgangen ude bag Ørkenen og Fyr-
tårnet rødme Kirkebjergs rimgrå Græs, og som han nu stod her, hvor Havet åbnede sig for ham, mørkeblåt og skumstænket under den lysnende blå Himmel, mens Brisen legede med hans Skæg og suste i Bjærgfyrrenes Toppe, fornam han samme uforskyldte og undrende Lykke, som da han derinde i Dæmringen, Stanken og Skrigene drog Barnet frem til den Dag, der duggede Ruden.

Hvorfra stammede dette nye Liv og denne nye Mor-
gen på Øen? O, nu vidste han det: Fra den lange, sorte Nat og fra den Moder, der døde.

Han var gledet ned i Marehalmen ved Bjærgfyrrens Rod og så hen over de sandgrå og marehalmstubbete Klitter. Den stejle, grusede Vej steg ned bag dem, forsvandt og skød frem igen nede ved Købmandsgården. Han sad lukket inde, som af et Tårns forhakkede Mur-
krone, med Udsigt over Havet og Havnen. Der nede var i det blege Solskin allerede travl Færdsel.